

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΩΡΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΝ ΠΙΣΤΕΩΣ.

ΤΗΝ εἰς Δικαστικὴν Ἀστρολογίαν πίστιν ἐξηκολούθουν νὰ περιθάλπωσι γενικώτατα οἱ ἀπαίδευτοι, ἐνίοτε δὲ καὶ οἱ πεπαιδευμένοι τῆς Εὐρώπης, ἕως πρὸς τὰ τέλη τῆς δεκάτης ἐβδόμης ἑκατονταετηρίδος, ἴσως δὲ καὶ μετέπειτα. Τὴν παντελῆ ὁμῶς ἀνοησίαν τόσον τῶν ἐπαγγελλομένων νὰ προλέγωσι τὰ μέλλοντα ἀπὸ τὰς θεσεις τῶν ἀστέρων, ὅσον ἔ τῶν πιστευόντων τοιαύτας προφῆσεις, θελεῖ δεῖξαι τὸ ἐφεξῆς ἀνέκδοτον.

Πρὸς τὰ μέσα καὶ τέλη τῆς δεκάτης ἐβδόμης ἑκατονταετηρίδος, ἔζη μαθηματικὸς τις καὶ ἀστρονόμος περιβόητος, ὁ Ἰάκωβος Ὁξάναμος, τὰ σοφὰ τοῦ ὁποίου συγγράμματα εἶναι πασίγνωστα εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν ἀστρονόμος θεωρεῖ ἀδιακόπως τοὺς ἀξέρας, ὁ δὲ ἀστρολόγος ἐπαγγέλλεται νὰ σύρη ἐξ αὐτῶν τὰς προφῆσεις τας, οἱ δύο ἐσυγγέοντο πολλάκις συναλλήλως. Ὄθεν, εὐγενῆς τις ὑψηλῆ βαθυῦ, ἐπιθυμῶν νὰ γνωρίσῃ τὰ μέλλοντα νὰ τὸν συμβῶσιν εἰς τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου, παρεκάλεσε τὸν Ὁξάναμον νὰ ὠροσκοπήσῃ δι' αὐτὸν, καὶ συγχρόνως ἐμίσθωσε γειτονεύοντα τινὰ ἰατρὸν, ὅστις ἦτον ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἐνθουσιαστικὸς ἀστρολόγος, νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἴδιον. Ὁ ἰατρὸς ἔστερεξεν, ὠροσκοπήσῃ, καὶ ἀνταμείφθη. Ὡς δὲ πρὸς τὸν Ὁξάναμον, εἰς μάτην παρέστησεν εἰς τὸν εὐγενῆ, ὅτι δὲν ἦτον ἀστρολόγος, — ὅτι δὲν ἐπίστευεν εἰς τὴν ὑπαρξίν τοιαύτης τέχνης· ὁ εὐγενῆς ἐπέμενε, καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἄνθρωπος, τὰς θετικὰς τοῦ ὁποίου προσταγὰς δὲν ἠμπόρει τις νὰ παρακούσῃ, ἐσύρραψε, τέλος πάντων, ὁ Ὁξάναμος, ἀπλῶς ἔ ὡς ἔτυχε, σωρὸν προφῆσεων, ὅλων ὑποσχομένων πλοῦτη, δύναμιν, εὐδαιμονίαν, ἔ πᾶν ἄλλο κοσμικὸν ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον ἐδύνατό τις νὰ ἐπιθυμήσῃ.

Μετὰ εἰκοσι περίπου ἔτη, ἦλθε πάλιν πρὸς τὸν Ὁξάναμον ὁ εὐγενῆς, ἔ τὸν κατεφόρτισεν ἀπὸ φιλοφρονήσεως, βεβαιῶνων αὐτὸν ὅτι πᾶσα μία τῶν προφῆσεων τὰ ἀκριβῶς ἐπληρώθη, ἐνῷ αἱ τοῦ ἰατροῦ ἐκβῆκαν ὅλαι ψευδέσταται. Τὸ συμβᾶν δὲ τοῦτο ἔστερέωσε καὶ τὰ δύο μέρη εἰς τὰς προτέρας τῶν δόξας. Ὁ μὲν εὐγενῆς, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐτόλμησεν ὁ Ὁξάναμος νὰ ἐξομολογηθῇ τὸ τέχνημα, ἀνεχώρησε σταθερώτερον παρὰ ποτὲ πληροφορημένος, ὅτι ἡ ἀστρολογία, εἰς τὰς χεῖρας διδασκάλου τῶντι πολυμαθοῦς καὶ ἱκανοῦ, εἶναι ἐπιστήμη τόσον ἀληθῆς, ὅσον ἡ μαθηματικὴ· ὁ δὲ Ὁξάναμος, μετὰ λόγον πολὺ καλῆτερον, ἔστερεώθη εἰς τὴν ἰδέαν του, ὅτι ἡ ἀστρολογία δὲν ἔχει ὑπαρξίν ὁποιανδήποτε, πλην εἰς τὰς πυρωμένας φαντασίας ὀλίγων

ἐνθουσιαστῶν, τοὺς δόλους τῶν πανούργων, καὶ τῶν μωρῶν τὸ εὐαπάτητον.

ΠΕΡΙ ΗΜΕΡΑΣ.

Ἡ ΛΕΞΙΣ Ἡμέρα, εἰς τὸ ἀκριβές τῆς νόημα, σημαίνει τὴν μερίδα ἐκείνην τοῦ καιροῦ, κατὰ τὴν ὁποῖαν δεχόμεθα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου· ἀλλὰ πολλάκις συνωνυμῆ μετὰ τὴν λέξιν Ἡμερονύκτιον, καὶ περιλαμβάνει τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ, καθ' ὅσον μᾶς φαίνεται ὁ ἥλιος νὰ κάμῃ μίαν περιστροφὴν κύκλῳ τῆς γῆς· ἢ, διὰ νὰ ὁμιλήσω μετὰ ἀστρονομικὴν ἀκρίβειαν, καθ' ὅσον ἡ γῆ κάμῃ μίαν περιστροφὴν κύκλῳ τοῦ ἰδίου τῆς ἄξονος, εἰς τὴν ἐτήσιον αὐτῆς περὶ τὸν ἥλιον κίνησιν.

Διάφοροι ἐστάθησαν εἰς διάφορα ἔθνη καὶ διαφόρους αἰῶνας οἱ τρόποι τοῦ λογαριάζειν τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας. Κατὰ τοὺς ἀρχαίους Σύρους, Βαβυλωνίους, Πέρσας, καὶ Ἰνδοὺς, ἡ ἡμέρα ἤρχιζεν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἄλλοι ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ Γάλλοι, ἤρχιζαν τὰς ἰδικὰς τῶν εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου· τὸν ὁποῖον τρόπον ἀκολουθοῦν ἔτι οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ Ἀουστριακοὶ, οἱ Βοέμιοι, οἱ Σιλέσιοι, οἱ Ἰταλοὶ, καὶ οἱ Σῖναι. Τῆς Ἰταλίας οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι ἐλογαριάζαν τὴν ἡμέραν αὐτῶν ἀπὸ τὸ μεσονύκτιον, τὴν ὁποῖαν μέθοδον μεταχειρίζονται τὴν σήμερον ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, πλην τῶν ἀνωτέρω. Οἱ Μωαμεθανοὶ μετροῦν ἀπὸ κνέφας εἰς κνέφας· οἱ δὲ παλαιοὶ Αἰγύπτιοι ἀπὸ μεσημέριον εἰς μεσημέριον.—τὸν ὁποῖον τρόπον ἠκολούθησαν πάντοτε ἔ ἀκολουθῶν μέχρι τῆς σήμερον οἱ ἀστρονόμοι· ἐπειδὴ ἡ στιγμή αὕτη τοῦ χρόνου δύναται νὰ εὐρεθῇ μετὰ πλειότεραν ἀκρίβειαν παρ' ὁποιανδήποτε ἄλλην.

ΠΟΤΕ, πρὶν καταβῆς εἰς τὸν τάφον, μὴ περιμένης ἐπαινον χωρὶς φθόνον. Αἱ τιμαί, ὅσαι ἀποδίδονται εἰς τοὺς περικλειῖς νεκροὺς, εἶναι ἄμικτοι μετὰ φθόνον· διότι οἱ ζῶντες ἐλεοῦν τοὺς τεθνηκότας· ἔλεος δὲ καὶ φθόνος, ὡς ἔλαιον καὶ ὀξείδιον, οὐδέποτε σμίγουν.

ΤΑ μεγάλα ἔ δεινὰ κακὰ δὲν ὁμοιάζουν τοὺς κερανοὺς, τοὺς σεισμοὺς, τοὺς κατακλυσμοὺς, ἢ τὰς αἰφνυδίαις ἐφόδους τῶν ληστῶν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰς πυρκαϊὰς, αἱ ὁποῖαι ἐξολοθρεύουν πόλεις ὀλοκλήρους, ἂν δὲν προφθάσῃς νὰ κατασβέσῃς πάραυτα τοὺς πολλὰ μικροὺς σπινθῆρας, ὅθεν ἀρχίζουσι αἱ πλειότεραι.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΜΗ ζητῆς συμβουλήν, ἐὰν μελετᾷς νὰ μὴ τὴν ἀκολουθήσῃς.